

המשנה]מהטעם שכל אחת מהיבמות אסורה עליו משום אחות זקוקתו, או מהטעם דאסור לבטל מצוות יבמין], אלא והדין הוא:

זה חולין לאחת, וזה חולין לאחת. ואמצעית היינו האחרונה צריכה חליצה משניהם

אמר ליה רבה: מדקאמרת אמצעית צריכה חליצה משניהם, ואין די בחליצת אחד האחים, יש ללמוד מדברריך כי קסברת:

א. יש זיקה!

ממה שאמרת שהאמצעית צריכה חליצה משני האחין, מוכח שאתה לומד שזיקת היבום בין היבמה היא זיקה "אלימא", והיא זיקה בינה לבין כל אחד מהאחים בנפרד [ולא רק זיקה חלשה, לאותו אחד שהיא לבסוף תתיבם לן].

ב. והויא לה "חליצה פסולה". חליצה ליבמה שאי אפשר ליבם אותה, חליצה גרועה היא, ונקראת "חליצה פסולה".

וחליצה פסולה — צריך לחזור על כל האחין!

כי בחליצה גרועה לא פוקע הקשר שיש לכל האחים עם היבמה כמו בחליצה רגילה, שפוטר את היבמה מכל האחין, עד שיחלצו לה כל האחים.

ולכן, כיון שרב סובר שיש זיקה לכל אחד מהיבמין, היא צריכה חליצה מכל אחד מהם.

ומקשה הגמרא: **אי הכי — קמייתא נמי! ?**

למה רק השלישית צריכה חליצה מכל האחין, הרי גם הראשונות יצטרכו חליצה מכל אחד מהאחין, משום שגם אותן אי אפשר לייבם, והוי חליצה פסולה, וצריכה

זקוקתו. אך לא כאשר שתי אחיות נופלות לפני שני אחים, שאז היה מקום לומר שאחת מהן נופלת לאח זה, והשניה לאח אחר, ואין האחות שהוא לוקח לעצמו נאסרת מדין "אחות זקוקתו", כי אחותה זקוקה רק לאחיו, ולא לו.

ומשנינן: **לא מיבעיא קאמרינן? נקטנו את הדין המחודש יותר, וממילא ישתמע הדין הפשוט.**

לא מיבעיא לתנא לומר **תלתא**, שהרי אז ודאי בטלה מצות יבמין, כיון שבשעה שהוא מייבם אחת, הוא עושה את צרתה אחת אשתו.

אבל ארבעה, שנפלו שתי האחיות לפני שני אחים, ויש עוד אח אחר חוץ ממנו שיכול לייבם, אין כאן ביטול מצות יבמים.

ולמיתה, שמא ימות האח האחר, ואז תיפול הצרה לפני זה שייבם את אחותו, ותפטר בלי חליצה — **לא היישינן.**

קא משמע לן שכן חוששין למיתה של האח האחר.

ומקשינן: **אי הכי**, שיש לחשוש למיתה המייבמים — **חמשה נמי!**

כ-ב

גם בחמישה אחין ניחוש שמא ימותו שני אחים, ותיפול הצרה לפני המיבם הראשון, ותפטר משום אחות אשה! ?

ומשנינן: **למיתה דתרי לא היישינן.**

אמר רבא בר רב הונא אמר רב: שלש אחיות יבמות שנפלו לפני שני אחין יבמין —

אי אפשר לייבם את שתיהן, כמו שאמרה